

men ikke desto mindre er man gaaet ind paa den mindre Bevilling, men foreslaar Tinget at stemme for Nedsættelsen. Med Hensyn til de fgl. Bygninger, som komme derefter, er der filltet Vædringsforslag om Nedsættelser, dels med Hensyn til Kristiansborgs Slots nordre Tilbygning og dels med Hensyn til Kronborg Slot. Forholdet hermed er det, at man gerne vil have den Bevilling nogenlunde paa samme Ståndpunkt, selvfolgelig saa vidt det kan ske, uden at Statskassen derved udsættes for væsentlige Tab. Alle vide jo, at en Bygning maa vedligeholdes, at naar den indtræder i et saadant Forfaldsstadium, at den udsættes for yderligere Forfald, ved at Reparationen udsættes, opstaar derved et Tab for Ejeren — i dette Tilfælde Statskassen — men man har ment her i det foreliggende Tilfælde, at disse to Reparationer kunde nok taale Udsættelse. Med Hensyn til Kronborg, som er den vigtigste og den, hvortil der forlanges det betydeligste Beløb, har Udvalget, som ærede Medlemmer ville se, erhvervet nogle Oplysninger om dette Foretagende. Det er oplyst, at alle de gamle Sandstensmonumenter paa Kronborg ere i høj Grad medtagne af Tidens Tand, og at der forestaar en gennemgaaende Reparation af alle disse smukke Genstande deroppe. Det er oplyst, at en saadan Reparation vil medtage rimeligvis 8 Aar og koste aarlig 30—40,000 Kr. Se, det er altsaa et meget betydeligt Foretagende, men det er tillige oplyst, at man ventet at kunne bruge en Sandsten, som saa er tilfredsstillende, og som man kan antage kan blive staaende. Dette siger jeg kun, fordi Spørgsmaalet vil komme for ad Aare, idet der aldeles utvivlsomt næste Aar vil blive forlangt til Kronborg Slot et Beløb til dets Standsættelse, men Udvalget har antaget at kunne forvare at udsætte dette Arbejde. Det næste Vædringsforslag, under Nr. 29, angaar Portnerboligen og Telegrafstationen ved Bernstorff Slot. Det er tiltraadt. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 30 har jeg ikke meget at sige, da det jo ikke gaar ud paa noget finansielt. Man er villig til ligesom tidligere i Aerkendelse af det danske Hævelstabs fortjenstlige Virksomhed at stille de Midler til dets Raadighed, som her ere forlangte, men man har ment, at det vil være rigtig at specificere paa Finansloven de enkelte Beløb, der bevilges. I Stedet for, at de hidtil have staaet anførte som en samlet Sum, foreslaar Udvalget nu at specificere Summerne paa selve Finansloven. Jeg skal villig indrømme, at det er en Skønssag, om man vil gaa dertil, og hvor vidt man i det hele vil gaa i den

Retning. Man kan ved at vedblive at gaa den Vej bibringe Finansloven et uforholdsmæssigt Volumen og gøre det uden Nødvendighed, thi det anerkendes jo af alle, at den Specification, der findes i Anmærkningerne, er lige saa bindende som den, der kan blive indsat i selve Finansloven. Paa den anden Side kunde man jo reducere Finansloven til et meget ringe Omfang ved at indføre i langt højere Grad end nu Specification i Anmærkningerne. Det er derfor en Skønssag, hvad man vil gøre, men overfor et Spørgsmaal af saa almindelig Interesse som Hedeselstabet have vi troet det rigtigst at foreslaa at indsætte Specification i selve Loven; men det er selvfolgelig ikke et Spørgsmaal, der har meget stor Betydning. — Det næste Forslag under Nr. 31 angaar Landbohøjskolen. Ærede Medlemmer vide jo, at der foreligger et Lovforslag om Landbohøjskolen, som er vedtaget her i Tinget og sendt op til Landstinget, og i Haab om, at der vil komme et Resultat af dette Lovforslag, finder man ingen Anledning til at tiltræde et Forslag om Oprettelse af nye Lærerpøster, idet Spørgsmaalet derom er optaget i Lovforslaget, og Spørgsmaalet selvfolgelig maa finde sin Afgørelse paa dette. Heller ikke mener man for Øjeblikket at kunne tiltræde Forslag om personlige Tillæg for fire Lærere ved Landbohøjskolen, idet man mener, at dette kan vente, til man ser, hvorledes det gaar med det forelagte Lovforslag. — Under Nr. 32 foreslaas det at nægte 2,000 Kr., der ere forlangte som Tilskud til en Forening, der hedder Landbohøjskoleforeningen. Det er en Forening, hvis Medlemmer ere dels Lærere og andre Funktionærer ved Landbohøjskolen, dels og væsentlig Elever ved denne. Det er altsaa efter alt, hvad vi have kunnet faa oplyst, en Forening ganske af samme Natur som en hel Mængde andre Foreninger her i Byen af unge Mennesker, der søge herind for at faa Undervisning og Uddannelse. I og for sig er Beløbet ikke stort, og man nærer naturligvis i Udvalget al Velvilje for den Anstalt og for en saadan Forening, men man har næret nogen Frygt for, at det at bevilge Penge til en saadan Forening vilde medføre temmelig betænelige Konsekvenser. En saadan Forening har naturligvis til Formaal Medlemmernes gensidige Uddannelse og Belæring, den holder Tidsskrifter, der holdes af og til Foredrag o. s. v., men i det hele og væsentlige tør man vel sige, at Foreningens Formaal er Selvfølgelig, ligesom det er Tilfældet med de fleste saadanne Foreninger af unge Mennesker. Vi have derfor anset det for betæneligt her